

Москаленко Олег Владиславович

студент групи С-ЮД-612

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник: начальник
відділу організації наукової роботи,
доктор філософських наук*

Марченко О.В.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РЕАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНІХ ІННОВАЦІЙ У ПІДГОТОВЦІ ЮРИСТІВ У ВНЗ

На сучасному етапі розвитку цивілізації особливу роль відіграє інноваційний потенціал суспільства, що потребує людей, здатних системно й конструктивно мислити, швидко знаходити потрібну інформацію, приймати адекватні рішення, створювати принципово нові ідеї в різних галузях знання. А це, у свою чергу, формує соціальне замовлення на нові підходи в системі юридичної освіти, нове педагогічне мислення, нове ставлення юриста до своєї діяльності, результатом якої має бути виховання «інноваційної людини»[1, с. 28 - 35]. Для цього в освітній сфері юридичної освіти має панувати дух творчості, постійного пошуку, які є живильним середовищем для нових ідей, шукань, досягнень.

У галузі вищої освіти юридичної часто виокремлюють інновації, які є умовою для конкурентоспроможності ВНЗ: у змісті вищої юридичної освіти; у педагогічному процесі; в організації; у діяльності та відносинах між викладачами і студентами; у сфері освітніх послуг тощо [1, с.107].

Отже, інноваційність в юридичній освіті спрямована на її перетворення у провідний фактор прогресу. Крім того, інноваційна діяльність є віддзеркаленням основних змін у тенденціях та закономірностях сучасної освіти в Україні.

Розглядаючи проблему впровадження освітніх інновацій, часто використовують термін «інноваційне навчання», яке ґрунтується на своєрідних та авторських методиках розвитку різноманітних форм мислення, творчих здібностей, високих соціально-адаптаційних можливостей особистості [3, с. 203].

Важливо зазначити, що інноваційне навчання цілком узгоджується з ідеями особистісно-орієнтованого навчання, в якому викладач та студент виступають суб'єктами навчально-виховного процесу. Такі заняття базуються на діяльнісній основі (переважають проблемно-пошукові та інтерактивні методи, робота у групах, парах тощо, порівняння, конструювання, моделювання уроків та різних видів позакласних заходів тощо). Крім того, не обійдеться без інноваційних технологій: проектних, інформаційно-комунікаційних, ігрових, тренінгових та інших.

Таким чином, для реалізації освітніх інновацій вищої юридичної освіти у практиці сучасного ВНЗ необхідно розробити теоретичні та технологічні засади у напрямку гуманізації вищої юридичної освіти з урахуванням компетентнісного підходу.

Інноваційний процес в вищій юридичній освіті включає три складові, а саме: створення, освоєння та застосування нововведень. Це діяльнісно - управлінська категорія, яка констатує, що змінювати, як змінювати, хто має робити зміни, для чого проводити зміни і як визначити їх оптимальність та ефективність.

Можна виділити такі критерії інновацій: діяльнісний та системний характер, ефективність, неперервність інноваційної діяльності та пошуковий характер діяльності викладача.

Будь-яка інновація покликана забезпечити ефективність освітнього процесу. Це дає підстави вважати, що інноваційний освітній процес – це освітній процес, у рамках якого здійснюється мінімально необхідна сукупність інновацій, яка дає змогу значно підвищити його ефективність [4, с.159].

До теоретичних засад реалізації освітніх інновацій у підготовці майбутніх юристів ми виокремлюємо методологічний (філософський), теоретичний (психолого-педагогічний), методичний, технологічний та управлінський підходи.

Вища юридична освіта має бути орієнтована на розвиток у майбутнього юриста, з одного боку, готовності до швидкого оновлення інформації, швидких змін та діяльності у нових, непередбачуваних умовах, а з іншого – на розвиток творчих здібностей та бажання самостійно обирати траєкторію індивідуального розвитку та вдосконалення. А тому ми вважаємо, що реалізація проблеми творчого розвитку особистості на засадах інноваційності передбачає формування у майбутніх юристів вміння швидко орієнтуватися у потоці інформації.

Таким чином, підготовка майбутніх юристів до реалізації освітніх інновацій у професійній діяльності буде ефективною, якщо вона забезпечує два взаємопов'язаних завдання: формування готовності до постійного саморозвитку та уміння діяти у постійно змінному освітньому просторі, з однієї сторони, та формування готовності майбутнього юриста до сприйняття та запровадження новацій у власну діяльність – з іншої.

Підсумовуючи вищесказане, можемо зробити такі висновки:

1. Інноваційність юридичній в освіті спрямована на її перетворення у провідний фактор прогресу. Джерелом реалізації освітніх інновацій у вищих юридичних навчальних закладах виступає нова наукова галузь – юриста інноватика.

2. Теоретичних підходів до реалізації освітніх інновацій у підготовці майбутніх юристів методологічний (філософський), теоретичний (психолого-педагогічний), методичний, технологічний, інноваційний та управлінський підходи.

1. Гавриленко Л.С. Педагогическое сопровождение становления инновационной деятельности учителя: методологический подход / Л. С. Гавриленко // Инновации в образовании. – 2013. – №3. – С. 28-35.

2. Навроцький О.І. Вища школа України в умовах трансформації суспільства. Монографія / О. І. Навроцький. – Х. : Основа, 2000. – 240 с.

3. Кремень В.Г. Освіта і наука України: шляхи модернізації (Факти, роздуми, перспективи) / В. Г. Кремень. – К.: Грамота, 2003. – 216 с.

4. Алфімов Д.В. Інноваційна освітня система вищої школи: шляхи відродження / Д. Алфімов // Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи: зб. наук. пр. / Ред. кол. Л. І. Даниленко та ін. – К. : Логос, 2000. – С. 158 - 160.

Павлова Ганна Дмитрівна

студентка групи С-ЮД-612

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник: начальник
відділу організації наукової роботи,
доктор філософських наук*

Марченко О.В.

ЮРИДИЧНА ОСВІТА ТА СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Динамічний розвиток науково-технічного прогресу, суспільних відносин та інформаційних технологій за останні півсторіччя ознаменувався тим, що інформація перетворилася в найвпливовіший чинник економічного зростання та політичної незалежності держави, підвищення рівня її інформаційної безпеки [1, с. 322 - 326].

Усе це, безперечно, вимагає перегляду традиційних підходів щодо створення, систематизації, передання й використання інформаційних ресурсів, особливо в галузі освіти й науки. Найважливіша умова подальшого інноваційного розвитку країни – створення найсучаснішого інформаційного освітнього середовища, зорієнтованого на

- гармонізацію національних і міжнародних стандартів вищої, в тому числі і юридичної освіти;
- якість та інноватику в ній;
- конкурентоспроможність, національне й міжнародне визнання;
- запровадження розгалуженої системи формальної та неформальної освіти, розвиток дистанційного електронного навчанням участь у національних та міжнародних корпоративних освітніх проектах і програмах;
- інтеграцію до європейського простору вищої юридичної освіти;
- стабільні партнерські відносини з роботодавцями;
- вплив на політику вищої юридичної освіти в Європейському регіоні;